

ACTA GENERALIS VIII. SYNODI

Ioseph a Iacob generatur, quæq; Ioseph ipsi communicat. Quamam igitur ratio oratio hæc intelligi debeat, Ioseph est a natura Iacob, ex his patet. Ioseph enim a Iacob supposito, p ipsius Iacob naturam vt p principium, quod quidē cōcābile est, generat, quādoq; dem actiones sunt suppositōz, vt sæpenumero dictum est. Fieri autē non p̄t, vt ipsius Iacob substantia a Ioseph substantia disuncta nō sit. Exēpli tamē cā eadē esse ponat. Porro autē quoniam diuina generatio infinita, & inperceptibilis est, idcirco dicimus patrem persona subsistere, quæ quidē est suppositum generans, generatio autē actio est, quæ supposito solum cognoscitur, patris vero substantia principium est p quod generat pater, quodq; per generationē filio tradit, atq; cōicat, & ab eo suscipit, & cōicat, quæadmodū Iacob humanitati & naturæ contigit, quam Ioseph a generante supposito suscepit. Verum diuina substantia omnium substantiarū excellentissima est, quæ cum sit vna eademq; numero, in p̄e, simul & filio, ac sancto sp̄u, ita vt in nullo alio differat, nisi q̄ pater est pater, & filius est filius. Sapiam quoq; dei, necnō benignitatē, & potētiam eius cōcābilem esse credimus, quādoquidē idē sunt. Qm̄ autē diuina substantia nomē abstractū existit, idcirco generatio ei non p̄t ascribi. Namq; cum vna numero sit, siquidē generare possit proculdubio in diuinis esset disūctio, quādoquidē nō seipam, vnz quicq; aliud gnaret, propterea cōmuni doctōz sentētia diuina substantia nequaq; generat. Vnde sequit vnz esse, id quod sæpissime protuli, vt cum sp̄m ex p̄ris substantia esse audiamus, necesse sit, ex supposito intelligamus, similiter etiā cum ex filio. Vt veritatē igit assequamur, ad illud dictum Basilicē redeamus, quandoquidē nil aliud agimus, nisi vt veritatē inueſtigemus. ¶ Ex sermone tuo. P. reue. vt puto cōcludit, patris filiq; substantiā, quæ vna eademq; numero est sancti sp̄s principiu esse, (quo sane nomine videris vt sepissime) q̄ pater & filius sua cōmuni substantia & natura, sp̄m sanctū producunt. Siquidē igit ex patris ac filij substantia, vt ex causa, sp̄m esse credis, num etiam necesse est, vt intelligamus patris filiq; substantiam, principium & causam esse? Principium equidem bipartitus, Credis ne modo quodam, patris filiq; substantiam principium & causam esse? Quid n̄?

Mar.

Iohan.
Mar.
Iohan.
Mar.
Iohan.
Mar.
Iohan.

Ergo sequit, substantiam sancti sp̄s ex cōmuni patri filioq; principio causatam esse. Ex cōmuni quidem principio, a patre filioq; spiritui sancto. Siquidem communem patri filioq; substantiam, sancti sp̄s causam vel principium, quo, dicis esse, quid obstat, obsecro, cur sancti sp̄s substantia causata non sit? Non plane sequitur. Cur obsecro?

Cur? quia id qd fit in humanis, tm̄ ab agēte supposito fit, ita vt falsum sit proferre, hoc humanū suppositū ab humana natura productū eē, qn̄ quidē apud n̄ros theologos humanitas abstractū nomē est, ac suppositū nullū significat. Iacob ergo vel homo suppositum, hoc qd subst̄at, significans, humanitate sua suppositū aliud producit. Ita ne etiam de diuinis possumus proferre? Quid n̄?

Ex eo tm̄ nō sequit. P. reue. vt sc̄tus sp̄s ex substantia sit, & sp̄iret, vel ex patris substantia generet, vel ex substantia filij sp̄iretur, vel procedat. Memini me, P. reuer. dixisse, sanctis patribus in generalibus synodis morem fuisse, vt antea q̄ quicq; de fide sancirēt, maiorz suoz sentētias viderēt, ac ipsi summopere inniterētur, quæ quidē vsum me seruare volentem, ac dicta sanctorz in mediū proferre incipiētem, interpellasti, ac magnū Basilicū attulisti, de quo satis, qn̄ quidē ofones nostras oēs h̄t. P. amp. vidētur itellexisse, ad alias ergo sanctorz sentētias veniamus. At nondum quicq; ex illis conclusimus.

Mar.
Iohan.
Mar.
Iohan.

Vt equidem tibi. P. reue. gratum facerem, animo libenti concessi, vt tot verba in hac materia haberentur. Non est igit alienum a ratione, vt ipse quoq; concedas, vt alias patrum sanctorum sententias videamus, nam sic ad conclusionem facilius perueniemus.

Mar.
Iohan.

De his paulo post, Namq; nondum videmus. P. reue. quænam conclusio tuis ex verbis haberi possit. In humano genere suppositum hoc (inquis) ab alio supposito, id est, hic homo per naturā cōmūnē ab alio fit, & falsum eēt proferri hominē ab humanitate fieri: siquidē igitur, ita quoq; de diuinis personis credendum est, vt falsum sit dicere diuinā personam a cōmuni diuina substantia esse, quādoquidē ipsa substantia suppositū per se subsistēs nequaq; significat a quo aliud suppositū fieri dicatur, sequitur, nos nullam causam intelligere posse, quādo sp̄m ex p̄e filioq; dicimus esse, qn̄ quidē diuinæ substantiæ non est (vt inquis) generare, aut producere, quemadmodum de natura humana dici solet.

Mar.

¶ Volo